

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 31. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 31. marts 2017

Tidspunkt: kl. 11.00

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Søren Egge Rasmussen (EL), Rasmus Nordqvist (ALT) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: kulturminister Mette Bock og miljø- og fødevareminister Esben Lunde Larsen.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3530 (udenrigsanliggender) den 3. april 2017

EUU alm. del (16) – bilag 522 (kommenteret dagsorden)

Kulturministeren oplyste, at hun ville forelægge rådsmødet om udenrigsanliggender på vegne af udenrigsministeren. Alle punkter var til orientering.

1. Syrien

– *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*

JOIN (2017) 0011

Rådsmøde 3530 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (16) – bilag 394 (udvalgsmødereferat side 563,
senest behandlet i EUU 13/1-17)

Kulturministeren: På rådsmødet ventes medlemslandene at vedtage en ny strategi for Syrien. Strategiens formål er at få defineret, hvordan EU kan spille en stærkere rolle for at fremme en meget mere holdbar politisk løsning på konflikten. Det må siges at være en stor opgave. Det overordnede mål er nu et få etableret et demokratisk, inklusivt og stabilt Syrien. Støtte til den politiske transitionsproces og FN-forhandlingerne står meget centralt i strategien, og det gør det også i regeringens syrienspolitik. Det fremhæves også, at EU bør arbejde for at fremme demokrati, menneskerettigheder og ytringsfrihed igennem de syriske civilsamfundsorganisationer.

Derudover kommer strategien til at lægge vægt på, at EU fortsat skal spille en central humanitær rolle for at afhjælpe den meget alvorlige humanitære krisen i Syrien og dets nabolande. Der er mange gode elementer i strategien. Danmark prioriterer i meget høj grad afspejlet, og her er det særlig vigtigt, at europæisk enighed om nødvendigheden af en politisk transition bliver bekræftet.

Syrienskonferencen i Bruxelles den 4.-5. april ventes også at blive drøftet på rådsmødet. Konferencen afholdes af EU sammen med FN, Storbritannien, Tyskland, Norge, Kuwait og Qatar. Konferencen er dels en opfølgning på donorkonferencen i London i 2016, hvor det internationale samfund gav et samlet økonomisk tilsagn på 12 mia. dollars til Syrien og

dets nabolande. Konferencen til derudover fokusere på de politiske aspekter af syrienskonflikten. Man forventer et særligt fokus på mulighederne for at skabe resultater i de politiske forhandlinger i FN-regi.

Konferencen finder sted på et meget vigtigt tidspunkt. FN har genoptaget det politiske forhandlingsspor, og der er tilsyneladende skabt enighed om rammerne for det videre forløb. Samtidig må vi desværre konstatere, at situationen på jorden i Syrien fortsat er meget alvorlig. Våbenhvilen fra december er under enormt pres til stor skade for civilbefolkningen. Der er behov for, at det internationale samfund sender et stærkt fælles budskab om, at der kun kan være en politisk løsning på konflikten.

Til syrienskonferencen vil vi fra dansk side understrege, at Danmark siden konflikten begyndelse har været en meget stor donor. Vi placerer os blandt de største mål i forhold til vores indbyggertal. For Danmark er det vigtigt med den størst mulige sammenhæng imellem den akutte humanitære hjælp til Syrien og den mere langsigtede udviklingsbistand og indsats. Behovet for hurtigt at skabe økonomisk vækst og job og dermed give både flygtninge og den trængte lokalbefolkning muligheder for en bedre fremtid på den korte bane snarere end i det fjerne står meget centralt – også i de danske prioriteringer. Sidste år bidrog Danmark samlet set med 525 mio. kr. i humanitær støtte til syrienskonflikten, og udviklingsministeren overvejer netop nu, hvordan vi skal bidrage i forbindelse med Bruxelleskonferencen.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at den amerikanske udenrigsminister, Rex Tillerson, havde åbnet op for, at Assad kunne have en fremtid i Syrien. Selv havde han ad flere omgange talt med forskellige danske udenrigsministre om, at et Syrien uden en rolle til Assad ville være dybt problematisk. Regeringen havde tilsyneladende ikke været enig i det standpunkt, men udmeldingen fra den amerikanske udenrigsminister måtte medføre en drøftelse og en form for justering af den danske holdning.

Rasmus Nordqvist bad ministeren uddybe, hvordan EU ville agere i spørgsmålet om at ansvarliggøre for overtrædelsen af menneskerettigheder og international lov. Hvilke tiltag ville EU gennemføre? Skal man sikre en politisk transition og en fremtidig fred, er det vigtigt, at de ansvarlige stilles til ansvar.

Kulturministeren kunne godt forstå spørgsmålet om Assads fremtid, for i de år, der var gået, havde der været forskellige holdninger – også internationalt. Den danske holdning var p.t., at den ikke så Assad som en del af en langsigtet løsning, men at man måtte se i øjnene, at han kunne være en del af løsningen på den korte bane. Der kan være tale om en overgangsperiode, hvor man måtte handle diplomatisk for netop at nå frem til den langsigtede løsning på situationen i Syrien.

Ministeren svarede Rasmus Nordqvist, at den danske position var velkendt: Hvis man overtræder international lov, skal man retsforfølges. Hvordan og hvornår var umuligt at sige.

Rasmus Nordqvist kendte den danske position og var enig i den, men retsforfølgelse kræver beviser. Der havde været en del diskussioner om, hvordan man skulle indsamle

beviser, og han havde gerne set det mere nævnt i samlenotatet, at indsamlingen af beviser indgår som en del af strategien, så man kan retsforfølge, når den tid kommer.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at der var begået overgreb af andre end Assadregimet, for krig er en beskidt affære. Kunne ministeren bekræfte, at et retsopgør skal berøre alle dem, der har begået overgreb? Og mente ministeren, at et retsopgør vil blive bedst funderet i en international domstol eller i et nationalt efterspil? Et fremtidigt retsopgør ville være meget komplekst og med mange stridende parter, og han frygtede, at hvis det ikke blev håndteret meget tæt på borgerne i Syrien, kunne det være med til at hindre konflikstens bilæggelse, og de etniske og religiøse spændinger ville få lov at bestå.

Holger K. Nielsen sagde, at det ikke gav mening at tale om retsforfølgelse i Syrien, før der var noget, der lignede fred.

Kulturministeren ville ønske, at man var nået dertil, hvor man skulle tage stilling til, hvordan et retsopgør skulle tilrettelægges, men det var man desværre ikke. Man forventede, at EU ville bakke op om FN's ansvarliggørelsesmekanismer, og helt overordnet var det som sagt regeringens holdning, at man skal stilles til ansvar for forbrydelser. Når man engang skulle ud i retsopgør om syrienskonflikten, skulle noget foregå i internationalt regi. Fik man opbygget et solidt styre, kunne der måske være typer af retsopgør, der bedst foregår ved de nationale domstole, men det kunne man endnu ikke sige noget om endnu. Danmark, EU og FN skulle signalere meget tydeligt, at krigsforbrydelser ikke accepteres, og at de ansvarlige skal stilles til ansvar. Det måtte man forberede – også ved løbende at indsamle dokumentation.

2. Yemen

– *Politisk drøftelse/ (Evt.) Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3530 – bilag 1 (samlenotat side 5)

EUU alm. del (141) – bilag 436 (udvalgsmødereferat side 587, senest behandlet i EUU 6/2-15)

Kulturministeren: Vi ved, at der her vil være en drøftelse af den politiske og humanitære situation i Yemen. Det, vi hører fra området, er alarmerende. Krisen er yderst alvorlig og har nu stået på i 2 år. Der er ingen fredskridt i de FN-ledede forhandlinger. Det er altså vigtigt, at det internationale samfund forsøger at lægge et maksimalt pres på konfliktparterne for at få dem til at acceptere den fremlagte fredsplan.

Vi må desværre se i øjnene, at FN konstaterede, at krisen i Yemen kan betegnes som den største humanitære krise i verden. Ikke færre end 18,8 millioner yemenitter har brug for humanitær bistand, og en reel hungersnød truer. Alle konfliktparterne forsøger desværre at lægge hindringer i vejen for den humanitære adgang til de mange nødlidende mennesker på tværs af landet, og civilbefolkningen mangler helt grundlæggende beskyttelse.

Den humanitære krise i Yemen vækker selvfølgelig stor international bekymring. FN og EU presser på for at sikre et ophør i kamphandlingerne og en genoptagelse af de FN-ledede

fredsforhandlinger. FN og EU opfordrer altså konfliktens parter til, at de skal overholde den humanitære folkeret og give humantær adgang. Det er i virkeligheden nogle helt basale forhold, der skal sættes ind over for, for at man kan komme det mindste skridt videre i denne forfærdelige situation.

Rasmus Nordqvist sagde, at Saudi-Arabien spillede en afgørende rolle for situationen i Yemen. EU og Danmark kunne via det tætte samarbejde med Saudi-Arabien vælge at køre en striksere linje over for saudierne og holde dem ansvarlige for deres position i forhandlingerne.

Kulturministeren sagde, at der på mange måder var tale om en stedfortræderkonflikt. Den slags konflikter var med danske øjne noget af det værste, fordi man ikke ved, hvem man skal forhandle med, for at finde løsninger. Situationen var, at Iran støttede hutierne, mens Saudi-Arabien støttede Hadiregeringen, der stod ret stærkt. Fra dansk side havde man været meget tilbageholdende med at vælge side. Der var mange interessenter og lokale forhold, der gjorde sig gældende, og de humanitære principper blev krænket af stort set alle parter i området. Det var altså ikke sort eller hvidt, så regeringen mente, at man i første omgang skulle fokusere på det mest basale, nemlig at sikre adgang til den humanitære bistand og at sørge for, at forhandlingsprocessen kommer på sporet. Man måtte ikke låse sine positioner fast, så man ikke kan skabe en fremdrift. Hvis ikke man fik skabt adgang til den humanitære bistand, ville man svigte civilbefolkningen.

Rasmus Nordqvist var helt enig i, at første prioritet var at få hjælp ind til civilbefolkningen, men understregede igen det særlige forhold, som EU har til Saudi-Arabien. Han kunne godt tænke sig et tydeligere pres på saudierne end det, som han havde læst om i samlenotatet.

Holger K. Nielsen bemærkede, at da den stedfortrædende minister selv via sit store engagement lagde op til en substansdiskussion, ville han gerne tilføje, at Saudi-Arabien havde begået deciderede krigsforbrydelser ved at foretage flyangreb mod civile. Han håbede, at den danske regering også var opmærksom på det. Derfor var det ikke rimeligt at sige, at alle var lige gode om det i den konflikt, og han håbede, at det blev afspejlet i diskussionen i EU.

Kulturministeren var klar over, at der blev begået krænkelser af international lov og af menneskerettighederne, og at det også inkluderede Saudi-Arabien. Holger K. Niensens konstatering burde derfor være åbenbar for enhver, der interesserede sig det mindste for, hvad der foregik i området.

3. Libyen

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3530 – bilag 1 (sammenotat side 7)

EUU alm. del (16) – bilag 475 (udvalgsmødereferat side 665, senest behandlet i EUU 3/2-17)

Kulturministeren: På rådsmødet forventes det, at udenrigsrepræsentanten kort vil afrapportere fra det første møde i den såkaldte Libyenkvartet. Kvartetten består af FN, Den Afrikanske Union, Ligaen af Arabiske Stater og EU. Det første møde blev afholdt i Cairo den 18. marts 2017. Hensigten med kvartetten er som bekendt at samle det internationale samfund for at udveksle synspunkter og fremme en forhandlet løsning af konflikten. På mødet var der enighed om, at militær magtanvendelse fra konfliktparterne måtte standse, og at den FN-forhandlede aftale fra december 2015 må og skal udgøre rammen for forhandlingerne. Både EU og Danmark støtter op om FN's bestræbelse på at opnå en politisk løsning på konflikten. EU har allerede annonceret en støttepakke til den libyske samlingsregering på 120 mio. euro, bl.a. til økonomisk genopretning og migrationsindsatser med henblik på at bremse ankomster over den centrale middelhavsroute. Fra dansk side støtter man en aktiv EU-indsats i Libyen.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at der i forbindelse med rådsmødet vil være en frokost med Den Arabiske Ligas sekretær, Ahmed Aboul Gheit.

Kenneth Kristensen Berth gik ud fra, at udenrigsministeren ville deltage i rådsmødet, og at han var opmærksom på det vigtige møde med Den Arabiske Liga.

Rasmus Nordqvist håbede, at EU formåede også at tage de libyske borgeres interesser i betragtning og ikke kun se på problemerne med flygtninge og migranter fra Libyen. Han ønskede sig et tydeligere fokus på borgerne i landet.

Kulturministeren bekræftede, at udenrigsministeren ville deltage i mødet. Hun var indforstået med, at den libyske civilbefolkning lever under alt det, der foregår på højt niveau. Man måtte støtte via civilsamfundsorganisationer, samtidig med at man på politisk niveau forsøgte at forhandle løsninger igennem. Man skulle støtte civilsamfundet og de mennesker på jorden, som led under konflikten, og så man på situationen i et mere overordnet perspektiv, kunne man konkludere, at hvis man ikke sørgede for nogenlunde ordnede forhold for befolkningen, kunne man ikke forvente et mindre flygtningepres.

Rasmus Nordqvist understregede, at det var vigtigt ikke at fortabe sig i migrationsudfordringen og glemme, at der var en civilbefolkning og en stat, der skulle bygges op.

Kulturministeren sagde, at det var klart, at både civilbefolkningen og migrationen optog sindene, og at de to ting var bundet sammen. Derfor var det kompliceret, men det ene skulle ikke gøre, at man mistede blikket på det andet.

4. Eventuelt

Der var ingen bemærkninger under eventuelt.

5. Siden sidst

Der var ingen bemærkninger under siden sidst.

FO Punkt 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester i betragtning af de ændrede markedsforhold

KOM (2016) 0287

KOM (2016) 0287 – bilag 4 (sammenfatning)

KOM (2016) 0287 svar på spm. 1 om, hvilken linje regeringen følger i Rådets forhandlinger om revision af AVMS-direktivet på arbejdsgruppeniveau, fra kulturministeren

EUU alm. del (142) – bilag 204 (regeringens hørings svar af 2/10-15 om audiovisuelle medietjenester)

EU-note (15) – E 50 (EU-note af 2/6-16 om det digitale indre marked: nye regler for audiovisuelle medier)

EUU alm. del (16) – bilag 522 (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (16) – bilag 258 (udvalgsmødereferat side 278 FO, forhandlingsoplæg forelagt 18/11-16)

Kulturministeren: Jeg forelægger dette til forhandlingsoplæg, selv om sagen først forventes på dagsordenen på rådsmødet om uddannelse, ungdom, kultur og sport, som finder sted den 22.-23. maj. Det drejer sig om et forslag til direktiv om ændring af direktivet om audiovisuelle medietjenester – som også har fået den mundrette forkortelse AVMS-direktivet. Udvalget blev orienteret om forslaget af den tidligere kulturminister på et møde den 18. november 2016, så det er altså ikke en ny sag.

Formålet med forslaget er at modernisere AVMS-direktivet i lyset af den stadig større sammensmeltning mellem klassisk tv og indhold/tjenester, som bliver udsendt via nettet. I lyset af nye såkaldte videodelingsplatforme som YouTube, der giver os alle et langt større udbud af audiovisuelt indhold på nettet, er der behov for at genbesøge rammerne for markedet. Samtidig lægges der i forslaget op til at bevare AVMS-direktivets grundlæggende formål om at sikre den frie bevægelighed af audiovisuelle medietjenester i EU, beskytte forbrugere og fremme kulturel mangfoldighed og mediefrihed.

Lad mig nævne nogle af hovedelementerne i forslaget.

Kommissionen lægger op til mere ens regler for tv og on demand-tjenester som Netflix, der i dag er underlagt forskellige regler. Det bakker vi fra regeringens side op om. Endvidere foreslås det for on demand-tjenester at indføre kvoter for europæisk indhold, ligesom der i dag er regler om andelen af europæisk indhold for traditionelt tv. For tv gælder der et krav om, at over halvdelen af den sendetid i tv, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder og konkurrencer, tilstræbes afsat til europæiske programmer. Det er et rammeværk, der går helt tilbage til begyndelsen af 1990'erne.

Ifølge forslaget skal on demand-tjenester (f.eks. HBO og Netflix) have et minimum på 20 pct. af europæiske film, serier og dokumentarer. Sigtet er at fremme europæiske værker i forhold til bl.a. amerikanske værker. Det er et godt og relevant formål, og regeringen lægger

meget vægt på, at danskerne også har adgang til både dansk og europæisk indhold, men alligevel er forslaget efter regeringens overbevisning ikke et udtryk for en modernisering, men derimod for et tilbageskridt. Det bør ikke være en opgave for EU at diktere, hvad man skal udbyde, og hvad man skal se. Det tror vi der er andre, der er bedre til at bestemme. Regeringen finder, at der bør sendes et klart signal til Bruxelles om, at der er grænser for, hvad EU bør blande sig i. Der er i øvrigt også grund til at tvivle på, om indholdskvoter overhovedet hjælper til med at udbrede europæisk indhold på tværs af grænserne i EU. Set med regeringens øjne må det vigtige være, at der skabes indhold af høj kvalitet. Det er kvalitet – og ikke kvoter – der er grunden til, at filmen eller dokumentarprogrammet efterspørges. Vi finder fra regeringens side, at det er helt andre midler end tvang, der bør fokuseres på for at styrke europæisk indhold – f.eks. fremme af koproduktioner på tværs af landegrænserne. Vi tror ærlig talt på, at markedet og en fri efterspørgsel løser problemstillingen. Danskerne ønsker at se dansk og europæisk kvalitetsindhold. Tilsvarende billede ser man i de andre EU-lande.

Regeringen vil derfor stemme imod det samlede direktivforslag, hvis det indeholder krav om kvoter på dette område.

Kommissionen lægger også op til mere fleksible regler for reklamer, sponsorering og produktplacering. Formålet er at give trængte medieudbydere mulighed for at øge deres indtjening – en udfordring, vi også er optaget af herhjemme som følge af den ændrede medievirkelighed. Af hensyn til mediesektorens konkurrenceevne kan regeringen støtte, at der skabes mere fleksibilitet i forhold til kommerciel kommunikation som produktplacering og sponsorering. Vi bør også forholde os åbne over for forslaget om at fastholde et samlet reklameloft på 20 pct. for tv, men lade det være op til tv-stationerne, hvornår reklamer vises i løbet af dagen. Hvis medieudbydere ikke levnes disse frihedsgrader, forringes medieudbyderes muligheder for at sikre sig et indtægtsgrundlag. Det vil bestemt ikke være godt, for de er i forvejen presset.

Regeringen kan derimod af hensyn til beskyttelse af forbrugerne ikke støtte forslaget om at tillade flere afbrydelser af film og nyheder, dvs. flere reklamebreaks. Det har været en klar linje fra dansk side i mange år. Til forskel fra kravet om indførelse af en minimumskvote på 20 pct. for europæisk indhold forpligter reglerne om reklamebreaks og anden kommerciel kommunikation ikke medlemsstaterne til at sikre, at medieudbydere anvender kommerciel kommunikation. Disse regler fastlægger derimod minimumskrav, som medlemsstaterne skal sikre opfyldt, når der faktisk anvendes kommerciel kommunikation. Det betyder, at vi i Danmark også fremover vil kunne opretholde det nuværende danske forbud mod reklameafbrydelser.

Jeg vil også gerne pege på, at Kommissionen som noget nyt lægger op til, at der for indhold på tjenester som YouTube – ligesom for tv – laves regler, der beskytter mindreårige mod skadeligt indhold, og som beskytter forbrugerne mod tilskyndelse til had. Sådanne regler kan f.eks. gå ud på at etablere systemer, hvor brugere af f.eks. YouTube i tilfælde af skadeligt indhold kan rapportere om dette indhold til udbyderen af platformen (YouTube). Det er her væsentligt at være opmærksom på forskellen mellem udbydere af tjenester som

YouTube og andre tjenester. Set i et reguleringsperspektiv er den afgørende forskel, at udbydere af tjenester som YouTube ikke har et redaktionelt ansvar for det indhold, som brugerne lægger ind. For tv og video-on demand har udbyderne derimod det klassiske redaktionelle ansvar for det udbudte reklame- eller programindhold. Man kan derfor ikke regulere YouTube på samme måde som tv og video on demand-tjenester.

Direktivforslaget har siden nytår været intenst behandlet i Bruxelles på otte møder med udgangspunkt i et kompromisforslag af 19. december 2016, som det maltesiske formandskab har udarbejdet i samarbejde med det tidligere slovakiske formandskab.

I kompromisforslaget fra december er reguleringen af handicappedes tilgængelighed som et fjerde hovedelement blevet genindsat i AVMS-direktivet. Der er lagt op til en mere ambitiøs regulering af tilgængelighedskrav til tv og on demand-tjenester end det, der gælder for det nuværende direktiv. Det foreslås, at medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at udbydere sikrer større tilgængelighed til tjenesterne. De nuværende bestemmelser opfordrer alene medlemsstaterne hertil.

Regeringen bakker op om en sektorspecifik regulering af tilgængelighed til de audiovisuelle medietjenester, som følge af den særlige samfundsrolle de har, og frem for en horisontal regulering som i forslaget til tilgængelighedsdirektiv. Dette forslag er også i øjeblikket under intens drøftelse i Bruxelles.

Rådets behandling af forslaget er på trods af et stort antal møder langt fra afsluttet, og det er ret svært at se, hvilken tekst medlemslandene i fællesskab kan nå frem til. Forhandlingerne i Rådet er også stadig præget af behov for afklaringer. Det gælder ikke mindst i relation til udvidelse af anvendelsesområdet til også at gælde YouTube og lignende videodelingsplatforme, hvor det stadig er uafklaret, hvordan disse platforme reguleres mest hensigtsmæssigt.

Samtidig er der et udtalt ønske i især Kommissionen og formandskabet om at få afsluttet forhandlingerne hurtigst muligt. For at bringe forhandlingerne videre frem har formandskabet udarbejdet nye kompromisforslag om udvalgte temaer om f.eks. "reklamer og anden kommerciel kommunikation", "definitioner", "videodelingsplatforme" m.v., uden at det har skabt væsentlig mere klarhed over, hvilken tekst Rådet ender med at vedtage. Men det er nok meget godt at have en ret skarp definitionsafklaring, inden man lægger sig endelig fast på noget.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går på den baggrund ud på, at man fra dansk side støtter Kommissionens ambitioner om at styrke det digitale indre marked til gavn for forbrugere og virksomheder og støtter forslagets formål om at modernisere AVMS-direktivet, lægger vægt på, at der opnås en rimelig balance mellem hensynet til konkurrenceevne og hensynene til forbrugerbeskyttelse og kulturel mangfoldighed. Forslagets elementer skal stå mål med de tilstræbte formål, idet der tages højde for kulturelle forskelle i de enkelte lande, herunder i forhold til beskyttelse af mindreårige,

lægger afgørende vægt på, at der ikke indføres krav om kvoter for andelen af europæisk indhold i on demand-udbyderes programkataloger, men at andre løsninger søges med henblik på at fremme europæisk film- og tv-produktion og grænseoverskridende udbredelse af europæisk audiovisuelt indhold. En eventuel dansk nejstemme afgives så sent som muligt i forhandlingerne, og først når det står helt klart, at der ikke er mulighed for at bevæge direktivet i dansk retning,

lægger vægt på, at der indføres en mere fleksibel regulering af produktplacering og sponsorering samt for tv mere fleksibilitet med hensyn til, hvornår der kan vises reklamer (dvs. den daglige reklamesendetid); regeringen kan ikke støtte en mere fleksibel regulering af afbrydelser af film og nyheder i form af de såkaldte reklamebreaks,

lægger vægt på, at forslaget om udvidelse af direktivets anvendelsesområde til også at omfatte udbydere af videodelingsplatforme konkretiseres yderligere. Det gælder f.eks. for implementering af en eventuel samreguleringsordning med henblik på beskyttelse mod skadeligt indhold og tilskyndelser til had eller forslag til anden ny lovgivning på området. Eventuelle nye krav til, hvordan udbydere af videodelingsplatforme skal håndtere skadeligt indhold og tilskyndelser til had, skal være fleksible, afbalancerede og proportionale, for at undgå, at kravene opstiller unødige barrierer for innovation og vækst i den digitale økonomi; reguleringen bør ske på den mest hensigtsmæssige måde eksempelvis også via selvregulering,

lægger vægt på, at tilgængelighedskrav til audiovisuelle medietjenester forhandles i regi af AVMS-direktivet; i den forbindelse støttes målsætningen om at skabe bedre adgang til audiovisuelle medietjenester for personer med handicap,

lægger vægt på, at forslagets nationale omkostninger minimeres mest muligt. I den forbindelse lægges der vægt på, at forslaget ikke pålægger erhvervslivet eller staten økonomiske eller administrative byrder, som ikke står mål med de tilstræbte hensyn. Det gælder hensyn om sikring af den frie bevægelighed af audiovisuelle medietjenester i EU, beskyttelse af forbrugere – herunder mindreårige – og fremme af kulturel mangfoldighed og mediefrihed, herunder i forhold til personer med handicap.

Formanden indskærpede, at forslaget ikke bare havde været til orientering i udvalget den 18. november 2016, men at der også på det tidspunkt var tale om et forhandlingsoplæg forelagt af den tidligere minister.

Jan E. Jørgensen støttede forhandlingsoplægget. Også rettet mod Holger K. Nielsen og Rasmus Nordqvist sagde han, at man var fælles om et ønske om, at EU klarer skærene, og at man let kunne forestille sig, at kvoter for europæisk indhold kunne få mange EU-skeptikere til at ryste på hovedet og spørge, hvorfor EU skal blande sig i, hvad der bliver vist på Netflix. Der var ingen tvivl om, at det betyder noget, hvad man ser af tv, film og serier, som der er mange gode nordiske eksempler på. Kvoter var bare ikke den rigtige måde at gå frem på. Og hvad er i øvrigt en europæisk film? Lars von Triers "Dogville"

foregår f.eks. i en fiktiv amerikansk by og har amerikanske skuespillere, men bliver opfattet som en europæisk, endda dansk film. I modsætning til flow-tv var det sådan, at Netflix bare kunne købe et parti billige finske film fra 1970'erne og derved opfylde kvoten om 20 pct. europæisk indhold. Det var ikke sådan, man fik folk til at se europæiske film og serier; det gjorde man ved at producere noget kvalitet. Han håbede, at alle dem, der gerne ville Europas bedste, gav deres opbakning til regeringens forhandlingsmandat. Der var selvfølgelig behov for, at nye tjenester også blev reguleret og for beskyttelse mod skadeligt indhold etc., men det var ikke den rigtige vej at gå at indføre en kvote på 20 pct. europæisk indhold. Det levede Netflix i øvrigt allerede op til.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at han ikke var begejstret for EU-regulering på området, men at forhandlingsoplægget var så væsentligt mere skeptisk end det oplæg, der blev fremlagt af den tidligere kulturminister, at han kunne tilslutte sig det. Han var ikke ekspert på området, men havde ikke indtryk af, at YouTube var den primære kanal for pornografiske film. Så hvad var de video on demand-tjenester, der her blev reguleret? Og hvad var rammerne for indhold? Selve ideen om at beskytte unge mod snavs var fin, men han var usikker på, om man ramte rigtigt.

Søren Egge Rasmussen sagde, at Enhedslisten ikke kunne støtte forhandlingsoplægget på grund af forslaget reklamedel.

Rasmus Nordqvist var bekymret over det snævre fokus på kvoter, som Jan E. Jørgensen havde på det meget vigtige direktiv. Det var et fornuftigt direktiv, fordi der er kommet on demand-tjenester og videodelingstjenester, der udgør en kæmpe del af navnlig børn og unges brug af medier. Det var i princippet fornuftigt at diskutere kvoter, men det var ikke afgørende for Rasmus Nordqvist, mens mange andre elementer forekom ham afgørende. Det var derfor synd, at regeringen brugte sin afgørende vægt på den del, der handlede om kvoter, i stedet for delen om reklamebreaks. Det forekom ovenikøbet faktisk ligegyldigt, fordi Netflix, som man talte mest om, allerede var langt over de 20 pct. europæisk indhold. Havde man ikke genovervejet, om man skulle tvinge ministeren til at få en ekstra afgørende vægt, så man også kunne sætte ind over for reklamebreaks, som virkelig var et vigtigt område? Og havde ministeren til hensigt at udnytte de muligheder, der var for fleksibilitet i forhold til, hvornår man kan lægge reklamer i løbet af dagen. Hvad var i det hele taget regeringens planer med direktivet? Rasmus Nordqvist spurgte i øvrigt, om det var skrevet ind et sted, at der var en tvungen evaluering eller en solnedgangsklausul for direktivet. Han var med på den forskel, der var p.t. var på on demand-tjenester og videodeling, men det var nogle flydende grænser, der hele tiden ændrede sig, så ville man arbejde for at få en mekanisme, der gør, at det ikke skal igennem den sædvanlige procedure, når man skal ændre på direktivet?

Holger K. Nielsen sagde til Jan E. Jørgen, at kvoter ikke var en kernesag for Socialistisk Folkeparti. For ham handlede det mere om forhandlingstaktik. I referatet fra mødet med den tidligere minister fremgik det, at det ville være dumt at bekæmpe kvoter, hvis andre lande ønskede dem, og hvis andre elementer var vigtigere at få med. Nu kunne han forstå, at alt var sat ind på at få kvoter fjernet. Regeringen havde også ændret holdning i forhold

til produktplacering og var nu mere fleksibelt anlagt. Han kunne også forstå på referatet fra mødet i november, at regeringen var imod både fleksibilitet for reklamebreaks og produktplacering. Så hvad var det nye i forhandlingsoplægget? Han var ikke tilhænger af mere fleksibilitet i reklameregler, for det ville være at sende et dårligt signal, ikke mindst over for TV 2, der havde presset meget på. Han ønskede ikke, at TV 2 trak i retning af kanaler som TV3. Han havde fået bekræftet, at sagen skulle afgøres ved kvalificeret flertal, men hvad var landenes holdninger? Og stemte man om de enkelte punkter? Eller ville formandskabet sørge for en tekst, som alle stemmer om til sidst? Kunne Danmark blokere for indførelsen af kvoter og for den større fleksibilitet i forhold til reklameregler?

Kulturministeren var enig med Jan E. Jørgensen. På Kenneth Kristensen Berths spørgsmål om, hvilke tjenester der var omfattet, svarede hun, at man ikke skulle frygte at blive oversvømmet af et stort udbud af alt muligt. Man tog fat i de tjenester, man kendte, og tjenester, der udbyder et indhold, som man gerne ville regulere mere. Men Kenneth Kristensen Berth havde da ret i, at der sideløbende med dem udviklede sig en masse andre ting, så det ville ikke løse alle problemer, at man nu tog fat i de kendte tjenester.

Til Rasmus Nordqvist sagde ministeren, at der var tale om et minimumsdirektiv, og at man derfor kunne opretholde egne regler for reklamebreaks i Danmark. Om fleksibilitet i forhold til reklameblokke sagde hun, at det var udbydere, der fik den mulighed. Det handlede om muligheden for at samle reklameblokkene; det ville være TV 2's eget valg.

Til Holger K. Nielsen sagde ministeren, at man på trods af mere fleksible EU-regler for produktplacering kunne opretholde det danske forbud, og at der formentlig var en generel enighed i Danmark om at gøre det. Det var det samlede forslag, der skulle tages stilling til, og hvis der blev lagt op til at indføre kvoter, ville regeringen stemme imod. Det ville ikke være en blokerende stemme. Det var en kompliceret sag med mange elementer, hvoraf nogle var gode og andre mindre gode, fordi man gik for langt i, hvad EU skal regulere. Man kunne vælge at se isoleret på indholdet i direktivet, og man kunne gå ind og proportionalitetsvurdere ind.

At regeringen lagde afgørende vægt på kvoter, lå i sin forlængelse af dansk tradition, for da man regulerede de klassiske tv-stationer i begyndelsen af 1990'erne, var Danmark også imod at indføre kvoter. Det var altså ikke en ny dansk position, men en, der blev videreført i en ny medievirkelighed. De andre lande delte sig i nogen lunde lige store grupper i spørgsmålet om mere fleksible regler for kommerciel kommunikation: lande, der støtter forslagene, og lande, der ønsker mere restriktive regler. Der var p.t. ikke støtte til forslaget om at lempe på reglerne for reklamebreaks. Der var en række store lande, der støttede kvoter for on demand-tjenester og en mindre gruppe, der var imod. Alt tydede altså på, at kvoterne ville blive indført, og der var oven i købet lande, der ønskede en større kvoteandel for europæisk indhold på 30 pct.

Jan E. Jørgensen fandt det glædeligt, at Socialistisk Folkeparti og Alternativet ikke havde en meget fast holdning til kvoter, men godt kunne se udfordringen i det. Han så kvoterne som en bet i et ellers ganske udmærket forslag, der dog også indeholdt andre potentielt

udfordrende bestemmelser, men dem ville Danmark ikke være tvunget til at indrette sig efter. Man skulle passe på med at sige, at når Netflix allerede i dag opfylder de 20 pct. europæisk indhold, var det lige meget, om der blev indført kvoter. Det var ikke et argument, der gjorde sig mange steder. EU skulle være påpasselig i sin reguleringssiver.

Rasmus Nordqvist sagde, at Jan E. Jørgsen havde lyttet til det, han sagde: at kvoter ikke var et afgørende punkt for Alternativet, men ikke, at det var ligegyldigt, om man lovgiver om dem. Det var det, som den tidligere regering og dens parlamentariske grundlag var kommet op at toppes om, og derfor var der ikke givet mandat på mødet i november 2016. På en række møder om direktivet beskæftigede man sig med alle mulige elementer i forslaget og var ikke helt forblændet af kvotespørgsmålet. Men det var regeringen, når det var det eneste sted, den ville sætte foden ned. Der var behov for at EU-regulere et digitalt indre marked og nogle tjenester, der går på tværs af landegrænser, men det skulle omfatte alle bestemmelserne i direktivet. Han efterlyste svar på sit spørgsmål om en solnedgangsklausul og sagde, at det ikke var korrekt, som ministeren havde sagt, at det var op til medierne, om de ville udnytte fleksible regler for reklamebreaks, produktplacering etc. Det var jo op til Folketinget at beslutte, om man ville implementere lovgivningen. Så ville regeringen tage initiativ til at udnytte regler for at samle reklameblokkene på andre måder?

Holger K. Nielsen synes, at regeringen havde kæmpet den forkerte kamp og kunne ikke støtte forhandlingsoplægget. Han kunne godt have accepteret kampen mod kvoter, hvis regeringen også havde kæmpet imod liberaliseringen af reklamereglerne, men begge ting kunne åbenbart ikke lade sig gøre. Det var en forkert strategi.

Kulturministeren understregede, at regeringen også mente, at det var et vigtigt område at tage fat i, og at det var vigtigt at opdatere til den nye medievirkelighed. Regeringen var ikke forblændet af kvoter; der var bare reel politisk uenighed om kvoter, og regeringen mente ikke, at det var en EU-opgave at indføre kvoter på området. Tog man kvotespørgsmålet ud, var der en række gode elementer i direktivet, som regeringen syntes var fine at tage fat i. Der var altså ikke tale om forblændelse, snarere klarsyn. Til Rasmus Nordqvist sagde ministeren, at hun ikke var bekendt med begrebet solnedgangsklausul i EU-regi, men oplyste, at der ville være en revision af direktivet om 10 år. Der kunne dog ske meget i udviklingen på området inden, så måske blev det taget op inden da. Regler for reklamer ville blive behandlet i medieforhandlingsregi.

Rasmus Nordqvist syntes, at 10 år var et vanvittigt tidsspænd, når man havde med den teknologiske udvikling at gøre, og mente, at ministeren skulle advokere for en opdatering af reglerne på et tidligere tidspunkt. Reklamebreaks og en øget fleksibilitet var for Alternativet af afgørende betydning for direktivet, men medieforhandlinger eller ej ændrede jo ikke ved, at regeringen måtte have en holdning til, om det var noget, man ville arbejde på. Han kunne godt være gået med til, at man lagde afgørende vægt på, at der ikke skulle være kvoter, men der skulle også have været lagt vægt på andre lige så vigtige dele.

Kulturministeren ønskede ikke reklamebreaks i film og andre udsendelser, men regeringens tilgang var, at man var positiv over for en større fleksibilitet.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Socialdemokratiet, Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Alternativet ikke bakke op om det. Socialdemokratiet havde meddelt forud for mødet, at de ikke kunne bakke op om forhandlingsoplægget. Formanden opfordrede ministeren til at komme retur i udvalget, hvis der var ændringer til direktivet. Det lod til, at der var forskellige holdninger til, hvilke elementer der skulle lægges vægt på.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3529 (landbrug og fiskeri) den 3. april 2017

EUU alm. del (16) – bilag 522 (kommenteret dagsorden)

Miljø- og fødevarerministeren sagde, at der var tale om en kort dagsorden for rådsmødet den 3. april. Punkt 1 og 2 var til forhandlingsoplæg.

FO 1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 og (EU) nr. 1380/2013 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005

– Tidlig forelæggelse

KOM (2016) 0134

Rådsmøde 3529 – bilag 1 (samlenotat side 3)

EUU alm. del (15) – bilag 558 (udvalgsmødereferat side 756, senest behandlet i EUU 8/4-16)

Miljø- og fødevarerministeren: Det første punkt er forslaget om tekniske bestemmelser, som bl.a. omfatter fastlæggelse af krav til redskaber og lukkede områder. Forslaget skal tilpasse de tekniske bestemmelser til fiskerireformen fra 2013.

Der er i dag mere end 30 forordninger med tekniske bestemmelser. Med forslaget bliver de lagt sammen i en overordnet rammeforordning med en række bestemmelser, som gælder for alle farvande. Det suppleres af regionale bilag, der gælder for de respektive havområder. De regionale bilag vil kunne ændres efterfølgende i en regional proces under nærmere betingelser. Der er mange spørgsmål, som bedst håndteres regionalt, så det giver god mening. Jeg vil gennemgå de væsentligste emner i forhandlingerne.

Forslaget bør fremtidssikres, så det er muligt løbende at tilpasse de tekniske bestemmelser. Den nuværende forordning i Nordsøen har snart 20 år på bagen. Det understreger behovet for at kunne tilpasse løbende. Det kan være i forhold til, at kravet om uændret eller forbedret selektivitet ved redskabsændringer kan fraviges i tilfælde, hvor dette vil føre til en forbedring af beskyttelsen af f.eks. havbunden, eller at redskabsændringen også kan begrundes med socioøkonomiske forhold under de rette biologiske omstændigheder.

Det er positivt, at det regionale samarbejde styrkes med forslaget. Generelt skal der sikres et bæredygtigt fiskeri baseret på enkle, kontrollerbare og omkostningseffektive regler. Derfor er det godt, at formandskabet har fjernet kravet om, at fangster af fisk under mindstemålene maksimalt må udgøre 5 pct.

Vi er principielt imod anvendelse af pulstrawl, men arbejder for, at muligheden for at anvende pulstrawl begrænses til syd for 55° nordlige breddegrad i hele Nordsøen, hvilket svarer til syd for Rømø.

Reglerne om lukkede områder bør forenkles. Revision af lukkede områder bør ske på basis af videnskabelig rådgivning. Der bør findes en generel løsning på problemstillingen om tolerancemargin for skøn over mængder i logbogen, for så vidt angår pelagiske og industrielle fangster, som opbevares i løs vægt (bulk). Reguleringen af det rekreative fiskeri bør overlades til det regionale niveau, når det har en væsentlig betydning. Dette egner sig ikke til generel regulering på EU-niveau. Det er også vigtigt, at de nye tekniske regler afspejler udviklingen i ny fiskeriteknologi og fiskemetoder. Medlemslandene bør også fortsat have mulighed for under visse forudsætninger og for egne fartøjer at kunne fastsætte nationale regler.

Som I kan høre, er det et forslag med mange hjørner. Der er positive elementer i forslaget, men det skal fremtidssikres. Helt overordnet bør forslaget afspejle grundforordningen, så der indbygges mere fleksibilitet. Der skal være mulighed for at tilpasse de tekniske bestemmelser over tid.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side støtter forslaget, idet man lægger afgørende vægt på, at forslaget fremtidssikres, ved at der opnås en passende høj grad af fleksibilitet i mulighederne for at ændre de tekniske regler.

Endvidere vil man fra dansk side arbejde for,

- at fiskeriet er bæredygtigt, og at reglerne er enkle, kontrollerbare og omkostningseffektive samt afspejler udviklingen i ny fiskeriteknologi og fiskemethode,
- at kravet om uændret eller forbedret selektivitet i forhold til ændring af de tekniske regler kan fraviges i tilfælde, f.eks. hvor dette vil føre til en forbedring af beskyttelsen af havbunden, at reglerne kan føre til større fleksibilitet i redskabsbruget, eller at en ændring også kan begrundes i forbedret økonomi for fiskerisektoren under de rette biologiske omstændigheder,
- at der i forslaget fastlægges en overordnet EU-ramme med generelle principper og strategiske mål, mens de mere tekniske regler udformes på regionalt niveau,
- at der alene fastsættes et kvalitativt mål for de tekniske foranstaltninger,
- at muligheden for at anvende pulstrawl begrænses til syd for 55° N i hele Nordsøen,
- at der indarbejdes en løsning af bulkproblematikken,
- at det overlades til det regionale niveau at fastsætte, hvilke regler der om nødvendigt skal gælde for rekreativt fiskeri, og
- at en medlemsstat under visse forudsætninger kan fastsætte nationale regler om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskebestande.

Rasmus Nordqvist henviste til, at regeringen var imod anvendelse af pulstrawl og ville arbejde for dets anvendelse i et specifikt område. Hvor meget vægt lagde regeringen på

det i forhandlingerne? Man ville i øvrigt arbejde for, at forbud mod den fysisk-kemiske forarbejdning af fisk ophæves på fiskefartøjer, men kunne den form for forarbejdning have konsekvenser for havmiljøet?

Søren Egge Rasmussen syntes, at det var positive elementer i forhandlingsoplægget, men kunne ikke støtte det, idet han mente, at ambitionsniveauet var for lavt og for uklart. Man burde arbejde mere målrettet for en revision af det grundlæggende regelsæt for EU's fiskeripolitik, så man opnår et mere bæredygtigt fiskeri, og så regelsættet i højere grad svarer til EU's naturdirektiver. Enhedslisten undrede sig over, at regeringen ville arbejde for, at det kvantitative mål om, at fangsten af fisk under mindstemål maksimalt må udgøre 5 pct., ændres til et kvalitativt mål for de tekniske foranstaltninger om at reducere fangsterne under mindstemålet mest muligt. Det forekom at være en svækkelse af ambitionsniveauet, og Enhedslisten opfordrede ministeren til at indtage en mere ambitiøs tilgang til de fisk, der fanges under mindstemålet.

Miljø- og fødevarerministeren svarede Rasmus Nordqvist, at det især var i Holland, man gjorde brug af pulstrawl, men at man fra dansk side var skeptisk over for brugen af det. De gældende tekniske regler gjorde det muligt for 5 pct. af et EU-lands bundtrawlsflåde at anvende pulstrawls i den sydlige del af Nordsøen ud for den danske vestkyst. Holland havde som en del af et pilotprojekt fået mulighed for at udvide anvendelsen til 10 pct., og den udvidede del af flåden kunne kun fiske med pulstrawl syd for 55° nordlige breddegrad. Fra dansk side var man skeptisk over for anvendelsen af elektrisk strøm i fiskeriet, da man var bekymret for teknologiens skade på andre arter end målarterne, og regeringen arbejdede for, at grænsen for anvendelsen af pulstrawl generelt blev flyttet ned syd for 55° nordlige breddegrad.

Om den fysisk-kemiske bearbejdning sagde han, at det var den danske opfattelse, at det ikke ville have negative konsekvenser at hæve forbuddet, og tilbød Rasmus Nordqvist at oversende et notat om sagen, hvis han ønskede det.

Ministeren var ked af, at Enhedslisten mente, at regeringen var for uambitiøs. Teknisk var det meget vanskeligt at håndtere et kvantitativt mål, og hvad angik den bevaringsmæssige mindstereferencetørrelse, forholdt det sig sådan, at med introduktion af landingsforpligtelsen skulle alle fangster bringes i land. Derfor mente man fra dansk side, at mindstemål skulle afskaffes, så alle fangster i princippet kunne anvendes til konsum. Fiskerne har et klart incitament til at indfange de store fisk, som giver den bedste pris, og derfor mente ministeren ikke, at der var en særlig risiko for, at der ville opstå målrettet fiskeri efter små fisk. Hvis der viste sig alligevel at være et problem, skulle man løse det, men der så ikke ud til at være viljen i de andre EU-lande til at drøfte ophævelsen af mindstemålene.

Rasmus Nordqvist hørte ministeren sige, at pulstrawl var et vigtigt punkt, og han kunne derfor godt støtte forhandlingsoplægget. Hvis ministeriet havde flere informationer om fysisk-kemisk forarbejdning, ville han meget gerne modtage dem.

Miljø- og fødevareministeren bekræftede, at han ville sende oplysninger om kemisk forarbejdning.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for demersale bestande i Nordsøen og fiskeriet efter disse bestande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 og Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008

– Tidlig forelæggelse

KOM (2016) 0493

Rådsmøde 3529 – bilag 1 (sammenfatning side 11)

EUU alm. del (16) – bilag 209 (udvalgsmødereferat side 235, senest behandlet i EUU 11/11-16)

Miljø- og fødevarerministeren: Punkt 2 er forslaget om en plan for de demersale bestande i Nordsøen. Det vil bl.a. sige torsk, kuller, rødspætte, sej, tunge, hvilling og jomfruummer. Fiskeriet i Nordsøen er et flerartsfiskeri, og planen finder derfor anvendelse på flere bestande.

I udgangspunktet er en flerårig plan et godt instrument for forvaltningen i Nordsøen. Det er positivt, at kvoterne fastlægges ud fra et interval af værdier for målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) og ikke som enkelte værdier. Jeg vil gennemgå de væsentligste emner i forhandlingerne.

Der skal være tilstrækkelig fleksibilitet i fastsættelsen af fiskerimuligheder for databegrænsede bestande, hvor der ses en positiv bestandsudvikling. Det gælder f.eks. torsk i Kattegat. Den fleksibilitet er der i den nuværende plan for torsk i Nordsøen.

Der bør endvidere henvises til grundforordningens bestemmelser om at kunne inddrage socioøkonomiske hensyn ved kvotefastsættelsen, hvis denne fleksibilitet er nødvendig.

Reglerne bør endvidere være enkle, kontrollerbare og omkostningseffektive. Derfor støtter vi, at fiskeriindsatsreguleringen for torsk afskaffes med den nye flerårige plan. Det gælder også ordningen for særlige fiskeritilladelser om motoreffektbegrænsning (kW).

Eventuelle særlige foranstaltninger til beskyttelse af de omfattede bestande bør baseres på videnskabelig rådgivning. Der må også være sammenhæng mellem mål og midler. Denne plan skal også fremtidssikres. Derfor skal der helt grundlæggende indbygges mere fleksibilitet i forhold til fastsættelsen af fiskerimulighederne. Det er der dog desværre hverken opbakning til fra andre medlemslande eller fra Kommissionen. Forhåbentlig bliver der i forhandlingerne med Europa-Parlamentet fundet et bedre kompromis.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side støtter forslaget, idet man lægger afgørende vægt på,

- at der opnås tilstrækkelig fleksibilitet til kvotefastsættelsen for databegrænsede bestande, hvor der ses en positiv bestandsudvikling, som det f.eks. gælder torsk i Kattegat, på linje med den gældende plan for torsk i Nordsøen,

- at der henvises til grundforordningens bestemmelser om at inddrage socio-økonomiske hensyn.

Endvidere vil man arbejde for

- hensigten om fortsat at sikre et bæredygtigt fiskeri og som generelt princip tilslutte sig, at der fastsættes rammer, der giver mulighed for, at kvoterne i Nordsøen fastsættes på grundlag af videnskabelig rådgivning og målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i henhold til reformen af den fælles fiskeripolitik, og
- at reglerne bliver enkle, kontrollerbare, omkostningseffektive og i tråd med EU's kontrolpolitik, herunder at logbogskrav for fartøjer mellem 8 og 10 meter udgår,
- at ordningen om særlige fiskeritilladelser knyttet til begrænsning af fartøjers motoreffekt (kW) i et relevant område for fiskeri efter torsk afskaffes helt,
- at de omfattede bestande afgrænses hensigtsmæssigt i forhold til forvaltningsområder,
- at bæredygtig udnyttelse af kvoter fastlægges i form af et målinterval for værdier for målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte og ikke som enkelte værdier.

Rasmus Nordqvist mente, at der var valide pointer i høringsvaret fra Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri (FSK). Han så dog ikke foreningens forslag afspejlet i regeringens forhandlingsoplæg. Hvad skyldtes det? Og hvorfor valgte regeringen at have de socioøkonomiske hensyn med i forhandlingsoplægget? Vægten måtte ligge på det meget sårbare havmiljø, problemer i forhold til biodiversitet etc., og så måtte man klare de socioøkonomiske udfordringer på andre måder.

Søren Egge Rasmussen støttede ikke regeringens forhandlingsoplæg, idet han mente, at regeringen burde arbejde mere for, at den flerårige plan for Nordsøen i højere grad sikrer et bæredygtigt fiskeri i Nordsøen, så man reelt langtidssikrer biodiversitet og fiskeri. Enhedslisten fandt det positivt, at regeringen støttede arbejdet med en flerårig forvaltningsplan for en række fiskebestande i Nordsøen, men den foreslåede plan skulle ændres, så man sikrer et bæredygtigt fiskeri og biodiversitet, og så den er på linje med intentionerne bag EU's fælles fiskeripolitik om et bæredygtigt fiskeri – miljømæssigt, økonomisk og socialt.

Enhedslisten fandt det rimeligt, at regeringen arbejdede for, at planen indeholder tidsfaste mål for at genoprette alle kommercielle fiskebestande til niveauer, der ligger over det, der skulle til for at levere MSY, da det ikke er et sikkert mål i forhold til at genoprette nedfiskede bestande. I planen skulle der være krav om, at der ikke må fiskes med tryk, som ligger over det tryk, der maksimalt kan tolereres for ikke at gå over bestandenes evne til at kunne genoprettes. Der burde også være krav om at kortlægge fiskebestandenes gydeområder og områder, hvor der er tegn på, at fiskebestandene ligger på et kritisk lavt niveau for deres vedvarende opretholdelse. Det er essentielt at identificere de områder for at kunne regulere fiskeriet henimod et bæredygtigt niveau i Nordsøen. Det skulle sikres, at planen blev bragt

i overensstemmelse med EU's fugledirektiv, habitatdirektivet og havstrategidirektivet. I den forbindelse burde regeringen arbejde for at minimere fiskeriets indvirkning på følsomme arter og på levesteder i Nordsøen. Endelig skulle forvaltningsplanens formål udvides, så den også sikrer det skånsomme kystfiskeri.

Miljø- og fødevareministeren svarede Rasmus Nordqvist, at de socioøkonomiske konsekvenser fremgik af grundforordningen, og at regeringen mente, at det der kunne være enkeltituationer, hvor det var godt at kunne tage det hensyn. Der havde netop været en diskussion i forbindelse med fastsættelsen af kvoten i den østlige og vestlige Østersø, hvor der var en stor reduktion, og ministeren opfattede socioøkonomiske forhold som et vigtigt redskab. Om de tekniske bestemmelser sagde han, at der skulle tages hensyn til hele økosystemet. FSK støttede fiskeripolitikens målsætning om et bæredygtigt fiskeri og bemærkede, at forvaltningsplanens mål burde udvides til også at sikre kystfiskeriet, at kvotestriktioner og bevarelsesforanstaltninger burde tage hensyn til kystfiskerne, at choke species-problematikken udløste støtte til kystfiskerne, og at kvote top-up fordeles ligeligt. Udkastet til forvaltningsplanen omfattede den flerårige forvaltning og ville ikke have direkte relevans for kvotetilskrivningsspørgsmålet.

Rasmus Nordqvist spurgte, om regeringen havde taget de relevante bekymringer med i sit forhandlingsmandat.

Miljø- og fødevareministeren svarede, at det var et nationalt anliggende, og at det derfor ville blive håndteret som sådan.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

3. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse af forpligtelsen til at udlægge miljøfokusområder under de direkte betalinger

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3529 – bilag 1 (sammenotat side 17)

Miljø- og fødevarerministeren: Punkt 3 er Kommissionens rapport om grønning, der forventes præsenteret på rådsmødet. Grønning af den direkte støtte blev indført med landbrugsreformen i 2013. Kommissionens rapport har fokus på de såkaldte miljøfokusarealer, der skal udgøre 5 pct. af omdriftsarealet på bedrifter over 15 hektarer. Kommissionen lægger op til, at kravet om miljøfokusarealer ikke øges fra 5 til 7 pct. Det tager vi til efterretning.

Grundlæggende er det vigtigt at se på de grønne krav, så de gavner miljø og klima bredt. Derudover skal der også ses på muligheden for forenkling.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådet forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og ændringer af forordning (EU) nr. 2012/2002, Europa-Parlament og Rådets forordninger (EU) nr. 1296/2013, nr. 1301/2013, nr. 1303/2013, nr. 1304/2013, nr. 1305/2013, nr. 1306/2013, nr. 1307/2013, nr. 1308/2013, nr. 1309/2013, nr. 1316/2013, nr. 223/2014, nr. 283/2014, nr. 652/2014, og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 541/2014 (landbrugsdelen)

– *Statusopdatering og udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0605

Rådsmøde 3529 – bilag 1 (sammenotat side 21)

EUU alm. del (16) – bilag 98 (udvalgsmødereferat side 86, senest behandlet i EUU 7/10-16)

Miljø- og fødevarerministeren: Punkt 4 er det såkaldte omnibusforslag, der ændrer og forenkler en række forordninger. På rådsmødet skal landbrugsdelen af forslaget drøftes.

Kommissionen foreslår mindre tilpasninger – bl.a. at gøre definitionen af aktiv landmand frivillig for medlemslandene. Det arbejdede Danmark for tilbage i 2012, så det er positivt, hvis det gennemføres. Tilsvarende er der flere områder, hvor vi gerne vil lette de administrative byrder.

Der er andre elementer som øget fleksibilitet og støtte til risikostyring, som vi er mere skeptiske overfor. Grundlæggende er det en vanskelig øvelse kun at se på en række mindre elementer i forordningerne.

Derudover omfatter omnibusforslaget også en større ændring af finansforordningen. Derfor vil der først senere skulle tages stilling til et samlet kompromisforslag, som forelægges af finansministeren.

5. Forslag til Rådets beslutning om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne til et forslag om ændring af bilag III til Rotterdamkonventionen

– Tidlig forelæggelse

KOM (2017) 0073

Rådsmøde 3529 – bilag 1 (samlenotat side 30)

Miljø- og fødevarerministeren: Punkt 5 omhandler et forslag om Rotterdamkonventionen. Konventionen drejer sig om forudgående informeret samtykke ved eksport og import af farlige kemikalier og pesticider. Det er en tidlig forelæggelse af et forslag om EU's holdning til et kommende partsmøde. Den Videnskabelige Komité under konventionen har indstillet at optage en række nye stoffer i et bilag under konventionen. Der er allerede i dag indført forbud eller streng regulering af stofferne i EU. Regeringen støtter Kommissionens forslag.

6. Forslag til Rådets afgørelse om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne til et forslag om ændring af bilag til Stockholmkonventionen om persistente organiske miljøgifte (POP-stoffer) ved den ottende partskonference

– Tidlig forelæggelse

KOM (2017) 0132

Rådsmøde 3529 – bilag 1 (samlenotat side 33)

EUU alm. del (15) – bilag 755 (komitésag af 28/6-16 om decaBDE)

Miljø- og fødevarerministeren: Punkt 6 omhandler et forslag om Stockholmkonventionen. Det er en tidlig forelæggelse af et forslag om EU's holdning til et kommende møde, hvor en række persistente organiske miljøgifte skal drøftes. Der er allerede i dag indført forbud eller streng regulering af stofferne i EU. Regeringen støtter Kommissionens forslag.

7. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 4. Opfølgning på Europaudvalgets folkehøring i februar 2017

EUU alm. del (16) – bilag 523 (notat om opfølgning på folkehøringen i februar 2017)

Formanden gentoptog den diskussion, som udvalget havde haft på mødet den 3. marts om opfølgning på EU-folkehøringen den 25.-26. februar 2017. Der var bl.a. kommet forslag om at afholde europaudvalgsmøde uden for Christiansborg, omvisning en hverdagsaften i Folketinget med fokus på udvalgets arbejde og et åbent udvalgsmøde i forbindelse med kulturnatten i oktober.

Kenneth Kristensen Berth syntes navnlig, at det var en god idé med et åbent udvalgsmøde i forbindelse med kulturnatten. Et møde uden for Christiansborg skulle gerne kombineres med noget, der var af relevans for udvalget. Han tilføjede, at det var vigtigt, at erfaringerne i udvalget med høringerne også kom nogle af de andre udvalg til gode, så folk generelt kunne blive mere interesserede i arbejdet i alle Folketingets udvalg.

Jan E. Jørgensen var enig med Kenneth Kristensen Berth. EU-arbejdet påvirker arbejdet i mange andre udvalg.

Formanden sagde, at der blev arbejdet med at udbrede erfaringerne fra folkehøringen til andre udvalg også. Han konkluderede, at der var opbakning til, at sekretariatet lavede en endelig plan for de ideer, der var fremlagt.

Mødet sluttede kl. 13.04